

178931
1
14

ORDINARIVS
SENIOR CETERIQUE ASSESSORES
FACVLTATIS IVRIDICAE LIPSIENSIS
AC INTER HOS
PROCANCELLARIVS
D. CAROLVS GODOFREDVS
DE WINCKLER
SVMMOS IN IVRE HONORES
VIRO CLARISSIMO
CHRISTIANO HENRICO HOEDLERO
ADVOCATO DRESDENSI
CVM SPE QVONDAM IN COLLEGIO
ASSIDENDI TRIBVTOS
INDICVNT

IN EST
EX ADVERSARIIS IVRIS IVDICIARII
ADNOTATIONIS DECIMAE TERTIAE
PARS V

ORDINARIUS
SACR. CATHOLICAE ACADEMIAE
SACR. THEOLOGICAE FACULTATIS
A. S. S. S.
FRANCISCAE
D. CAROLVS GODFRIDVS
DE WINCIER
SACR. THEOLOGICAE FACULTATIS
V. R. C. S. S. S.
CHRISTIANVS HORNIG
ADVOCATVS PUBLICVS
CIVITATIS QVONDAM COLLEGI
ACADEMIAE THEOLOGICAE

IN ABYSSINA
ADNOTATIONES DE RE
1711

EX ADVERSARIIS
I V R I S I V D I C I A R I I
ADNOTATIO DECIMA TERTIA
AD SPORTVLARVM TABVLAM SAXONICAM
P A R S V

AD TITVLVM I

ad no. 46. *Wenn reifen in bürgerlichen oder pönlichen, rel.*

Sub voce *auslofung* intelliguntur nonnisi sumtus ab iter faciente in proprium victum ac domicilium erogandi, excluso eo, quod in ipsam vecturam et reliquum iter impenditur, etsi illi interdum cum eo, quod pro ipso itinere debetur, *reisebühren*, coniunguntur, vt fit in taxa sportularia Advocatorum ad no. 25.

Saepius quaestio incidit, vtrum iudiciorum patrimonialium in pagis administratores, quando non ibidem verum in proxima aliqua vrbe habitant, proficiscentes aut ad statos iudicisue dies iudiciales, *gerichtstüge*, aut ad hunc vel illum in litibus necessarium terminum, aut denique ad aliam incidentem expeditionem sumtus vel itineris vel victus repetere possint? At vero regula seruata negando responderi debet, et ita quotidie iudicatur. Etenim qui vasallus iurisdictione patrimoniali praedii in feudum dati a Principe ornatus est, eam in hoc ipso praedio, haud alibi, exercere tenetur, vnde sua sponte fluit, ipsum curare debere, vt in eodem praedio

eae personae inueniantur, quae ad iurisdictionem administrandam iudiciumque constituendum secundum leges requiruntur, quapropter ut is, cui iurisdictione demandatur, nec non iudex paganus et scabini in loco iurisdictionis perpetuo versentur, omnino opus est; et graue foret, subditos propter iudicis absentiam et commodius domicilium pluribus expensis seu sportulis onerare; G. H. MYLIVS in *diff. cui tit. est, Actuarius peccans in taxam sportul. §. XIII.* Ex hoc igitur manifestum est, personas iudicii, quae non in loco iudicii habitant, in actibus iudicialibus secundum regulam nec impensas victus nec quicquam pro via ac itinere, *oder auslöfung, reisegebühren*, postulare posse.

Idem iuris est quoad Lusatiam superiorem, ubi Mandato tabulae sportulariae d. 20. Febr. 1768. praemisso §. VII. diferte sancitur: administratoribus iurisdictionis in pagis non habitantibus haud licere a subditis ob iter faciendum sportulas, *reise- und meilengebühren*, exigere, neque vecturam ipsam ad locum iudicii postulare a subditis posse.

Nihilominus tamen variae huius rei notandae sunt exceptiones. Et primo quidem, si alicubi mos ac inueterata consuetudo ita ferat, ut subditi iuris accipiendi causa ad proximam urbem et administratoris domicilium ire teneantur, quemadmodum v. g. receptum esse scimus tum apud senatum tum apud academiam Lipsiensem, cuius rei ea sequela est, ut quando forte actuarius extra ordinem cuiuscunque actus iudicialis causa in rem presentem proficiscendum sit, sine dubio sumtus

sumtus itineris nec non cibi potusque desiderare possit. Eadem est ratio praefectorum electoralium, quippe quos notum est ius dicere non in pagis, sed in domo praefecturae destinata.

*Altera exceptio non minus cernitur in praefecturis quoad scabinos paganos, landshöppen, qui plerumque habitant in singulis pagis, praefecturae subiectis, politicae ibi curandae atque in mores subditorum inspiciendi causa. Hi ergo quandoque vocantur ad praefecturam, ut plenum, si opus, iudicium constituent, aliquas pro hoc itinere impensas nempe quantum hic ad no. 45. determinatum reperitur, vel dimidii floreni vel VIII. grossorum postulare queant. Quo loco tamen notandum, hanc conuocationem a praefectis solummodo ore vel per nuncium esse faciendam, non autem ea de re singulis casibus peculiare citationes vel indictiones esse emittendas, id quod pro immodico sportularum augmento haberi solet, in expensarum moderatione semper detrahendo; unde saepius ita pronuntiari meminimus: *Es sind auch hinführo die amtslandshöppen zur besetzung der gerichtsbank keinesweges durch schriftliche ladungen, sondern bloß mündlich zu bestellen.**

Tertia notanda est exceptio, quando administrator iudicii habitat quidem, ut decet, in ipsius iurisdictionis patrio- nialis eiusque domini sede, at vero haec iurisdictione ita est comparata, ut plures pagos complectatur, quorum incolis incumbat, ad istam domini iurisdictionalis sedem iuris audiendi causa, den gericht- oder dingestuhl, confugere. Quos itaque his reliquorum pagorum incolis aliquid eueniat,

ad quod in ipsa sua domo suisve in agris iudice opus sit, v. g. testamentum ab aegroti recipiendum, aut damni fatalis per tempestatem facti, aut in laeso vulneris aut loci litigiosi inspectio, finiumve examinatio, vel testium in re praesenti examinatio, durum profecto videretur, iudicem cogere, ut propriis sumptibus ex sede iudicii consueta ad locum, ubi eius praesentia requiritur, proficiscatur.

Quid? quod *quarto* in omnibus actibus *voluntariae iurisdictionis*, ad quos administrator quilibet extra pagum habitans, sigillatim requisitus ad iudicium proficiscitur, sumtus itineris petere non prohibetur, ut patet ex rescripto misso singulis dicasteriis d. 12. Apr. 1728. sequentis tenoris: *Demmach die unterthänigste anfrage gefeehen, ob von einem gerichtsverwalter die in unserer neuen taxordnung no. 46. geordnete reisegebühren in dem falle, da er extra ordinem, und außer denen ordentlichen gerichtstagen, einer sache halben ad locum iudicii reisen muß, gefordert und genommen werden können? und dem unser meynung dahin gerichtet, daß außer denen in sothaner taxordnung exprimirten und denenjenigen fällen, wenn er zu aufrichtung eines testaments oder zu einem andern actu voluntariae iurisdictionis absonderlich ersuchet oder erfordert wird, demselben dergleichen keinesweges passiret werden sollen. Cf. Suppl. C. A. T. I. p. 486.*

Ultima exemptio pertinet ad Notarios, qui interdum in iudiciis criminalibus ipsis administratoribus, eo munere destitutis, adiunguntur. Isti igitur sumtus itineris accipere haud vetantur, atque adeo hoc in Lusatia superioris lege sportularia

laria in causis criminalibus d. XI. Dec. 1752. scripta, diferte permissum inuenitur, vbi sub titulo *notariat- und andere gebühren* statim ab initio haec verba leguntur: *vor die verpflichtung eines notarii zu verführung der inquisition — exclusiue der meilengeldes und pferdes.*

ad eund. no. 46. verb: Ueber roß- und fuhrlohn, zur auslösung, rel.

Praeter hos ipsos itineris victusque sumtus Praefecti in itinere commorantes nihil omnino petere possunt, adeoque nec sub titulo *der meilengebühren*, vt patet ex rescripto d. 1. Febr. 1725. ad regimen Capituli Numburgensis missio huius tenoris: *Ad no. 4. ist no. 46. was denen beamten über roß- und fuhrlohn an auslösung entrichtet werden soll, verordnet. und können darüber noch absonderlich reise- oder meilengebühren nicht gefordert werden. Cf. Suppl. C. A. T. I. p. 483.*

ad eund. no. 46. verb: Denen adelichen und hochgraduirten, rel.

His aequiparantur consiliarii principis, vt elucet ex rescripti d. 8. Sept. 1725. ad praefectum Tennstadiensem, qui tunc regi Poloniarum a consiliis commissionum erat, dati sequentibus verbis: *Wir können geschehen lassen, daß euch als unserm rathe und doctori bey denen reisen, so ihr in denen euch aufgetragenen commissionen zu verrichten habet, die in der neuen tax-ordnung sub no. 46. vor graduirte personen ausgesetzten zwey thaler zur täglichen auslösung passiret werden mögen und sollen.* Similiter rescripsit Princeps d. 27. Mart. d. a. Praefecto Vitebergensi, eodem

eodem titulo honoris praedito: *Wie nun wir geschehen lassen wollen, daß von denen bey euch in commissionsfachen vorfallenden reisen in angeregter tax-ordnung no. 46. dießfalls denen adelichen und hochgraduirten commissariis zur auslösung täglich verwilligte 2 thlr. gleichergestalt gefordert und genommen werden mögen.*

ad eund. no. 46. verb: Commissariis.

Notandum hoc loco, Commissariis, qua talibus, et quando in ipso domicili loco expediunt, nec iter faciunt, nullas competere expensas, *commissionsgebühren* dictas. Quodsi vero hoc vel illud iter faciendum est, accipient 1) quicquid vere erogatur pro locandis equis ac vehiculo 2) certam summam diurnam, ut possint quotidie sibi victum potumque nec non hospitium comparare, quae hic constituta est in singulos dies pro modo personarum. Vtrumque differt inter se. Posterius vocatur *tägliche auslösung*, eaque data cessant omnia alimenta naturalia, nisi vltro doni loco offerantur. Quapropter meminimus aliquando non immerito coram Principe praefectum aliquem accusatum fuisse, qui cum Praepositum Circuli, res praefecturae reudentem, per aliquot dies admodum laute hospitio exceperat, ad indemnitatem sibi comparandam subditis pagorum contributiones indicebat. Sumtus autem itineris cessant, ipsis equis ad vehendum suppeditatis, ubi tamen moris est Superintendentibus, si proprio vehiculo vehantur, pro eius usu, et quia alias alienum conducere opus foret, aliquid modici inter expensas referre; id quod etiam

etiam praefectis et similibus personis permittendum videtur. Praeter haec duo pecuniae genera Commissarii nihil omnino postulare possunt, neque sub alio neque sub titulo *der commissionsgebühren*, de quibus altum est in tabula nostra silentium, neque sub nomine *der meilengebühren*, quod patet ex Rescripto ab Electoris Saxoniae Sanctiore Consilio dato, supra allegato. Huc etiam pertinet pars Rescripti aliquoties adducti d. d. 8. Sept. 1725. ad praefectum Coldizensem: *Gleichwie auch ad no. 46. dem amtsactuuario bey vorfallenden reisen in bürgerlichen und peinlichen sachen ein mehreres nicht, als nach der taxordnung die ihme täglich gesetzten 12 gr. passiren sollen.* Vnde fluit, si praeter regulam eiusmodi commissarii domi remanentes, forte ob damnum, quod inde patiuntur, aliis laboribus posthabitis *versäumniß*, aut aliis ex causis singulis durante commissione diebus quicquam accipere aequum putent, eos excussis rationibus id peculiariter petere debere, vnde F. I. L. mense Octobri 1772. ad Commissarios in vrbe Cizensi sententiae in hanc rem latae, has rationes addidit: *im übrigen so viel die von denen Commissariis liquidirten commissionsgebühren betrifft, der in der taxordnung ad no. 46. zum vorausgesetzte fall nicht obwaltet, am wenigsten der rath außer denen besonders angeschriebenen assessurgebühren dergleichen verlangen kann, jedoch daß der erste commissarius nach proportion der denen gehaltenen verhören beschehenen beywohung eine entschädigung erhalte, nicht unbillig.* Ob eandem rationem aliquando causa cadebant praefecti, quorum alter commissarius ad hereditatem aliquam inter cohaerèdes diuidendam, alter ad crimen perfo-

B

nae

nae honoratoris inuestigandum deputatus, praeter sportulas iudiciales etiam peculiare quotidianas *commissionsgebühren* sine speciali ratione petebat. Nec ferebant Scabini Lipsi. cum alio tempore praefectus, cui commissa erat causa concursus creditorum nobilis cuiusdam, pro ipsa opera, quam in praedio locando, persona conductoris eligenda, colloquendo cum eo, ipsum in rem praesentem deducendo, fundoque tradendo consumserat, quicquam meruisse crederet, potius eum praeter necessariorum registrarum, hinc inde factarum, mercedem, atque itineris diaetarumque sumtus nihil desiderare posse putabant; quamvis ego, vt praeterea etiam instrumentum locationis conductionis, quisquis eius auctor fiat, gratis conficiatur, absque iniquitate postulari non posse, putem.

At nonne forte pro assessura quicquam ac totidem, quod reliqui iudicii assessores accipient? Nec hoc nobis omnino statuendum videtur. Etenim commissarii, qui a committente integro alicui iudicio vel alii negotio dirigendo perficiendoque praepositi sunt, non poterunt inter assessores connumerari, nisi forte eatenus, quatenus eorum praesentia iustum personarum iudicialium numerum supplet, v. g. in causis criminalibus; ergo nec aliter quam in casu modo dicto commodis assessorum frui possunt.

ad eund. no. 46. Ross- und fuhrlohn nicht übermäßig, rel.

Quando, quemadmodum supra dictum, non ipsi equi suppeditantur, sumtus itineris, quantum fieri potest, modice ini-

impendi debent, pro persona et dignitate quidem iter facientis, at non splendide. Vnde nobis non videtur praefectis atque iis, qui praeter nobilitatem doctorisue gradum nihil habent, quo illucescant, quive his aequiparantur, licere ad itinera facienda cursu postarum, nisi alia vehicula deficient, maiorem sumtu vti; id quod e contrario licere videtur commissariis, illustri loco positis, quippe quorum dignitas id exigere censetur.

Ceterum dictae quotidianae diaetae duorum thalerorum, nobilibus atque doctoribus constitutae, augentur vsque ad quatuor florenos misnicos quoad receptores steurarum circuli publicos, qui sunt ex gente nobili, in eiusmodi causis iter facientes; vt videri potest ex lege sportularum, ao. 1773. iis lata, qui circa res steurales versantur, tit. I. no. I.

ad no. 47. Wenn in handels- und andern gerichtsbüchern, rel.

Caue existimes, hoc applicari posse ad ipsas lites controuersas, quando iudex ab vna alteraque parte rogatur Acta vel alia documenta edere. Quae enim in hoc titulo primo tabulae nostrae scripta leguntur, non pertinent ad actus contentiosae iurisdictionis, quo certius est, a quolibet siue aduersario siue iudice editionem a se petitam, gratis peragendam esse.

ad no. 48. Vor ein schriftliches attest, rel.

Quando ad eiusmodi attestatum conficiendum opus est, vt iudex prius in hanc vel illam rem inquirat, sibiue cognitionem compareat, pro eiusmodi inuestigatione adhuc tres

grossos sibi dari, merito postulabit; vt indicant sequentia verba rescripti saepius laudati, d. 17. Mart. 1725. ad praefectum Vitebergensem: *Es mögen hiernächst, wenn vor ertheilung attestate und in andern gerichtshändeln die erkundigung einiger umstände nöthig, für jede dieserwegen gefertigte registratur 3 gr. angesetzt werden.*

ad no. 49. Copiales, rel.

In his vniscuiusque paginae versiculis numerandis nec dicafteria nec ipsa suprema collegia adeo anxie laborare solent; modo qui versantur in iudiciis scribae, ea conuiuentia non abutantur. Hoc enim quando fieri ex Actis conspiciamus, saepe fit, vt etiam huius rei ratio in moderandis expensis habeatur. Singularis eiusmodi abusus aliquando cernebatur, quando scriba, permittente praefecto, dimidiam tantum latitudinem vnicuiusque paginae scribendo compleuerat, reliqua parte vacua relicta.

AD TITVLVM II

Von denen actibus voluntariae iurisdictionis.

ad no. 52. Vor die errichtung eines syndicats, rel.

Cum nuper Mensē Maio 1789. apud nos sportulae fenatus Chemnizensis pro instrumento syndicatus temperandae essent, in ea re ratio huius legis nostrae sic habita est, vt quoniam hic de ipsius tantum syndicatus actu h. e. iis, quae eueniunt in ipsa constitutione atque circa contractum mandati inter vniuersitatem et syndicos celebratum sermo, atque pecu-

pecunia hic nominata huic soli actui definita sit, viderentur illa, quae hunc antecedunt, ab ipso eo separanda esse; vnde permiffimus petere consuetas sportulas pro citatione singulorum membrorum vniuersitatis, quam vocant in forma patente eiusque insinuatione ac relatione secundum modum infra ad no. 82. 89. et 90. praescriptum. Sed non permiffimus pro annotandis comparentium nominibus, *das angeben zu registriren*. Simili ratione iudicauimus m. Augusto 1789. interrogante Senatu Grimmensi.

ad no. 53.

Peccat iudex, qui hos octo grossos et tunc exigit, quando in lite coram eo ventilata vnus vel alter litigantium de rati-
habendis factis aduocati sui cauet, nam aliud est eiusmodi ratihabitio, aliud quae hic vocatur, *die ausfertigung einer gerichtlichen vollmacht*.

ad no. 55.

Si testator, respuens testamenti factionem ore proferendam, malit in scriptis testari, iudicemque roget prius, aperta ipsi voluntate sua, vt testamentum in ordinem redigat, atque post subscriptione a se facta recipiat, debetur ipsi adhuc totidem, quantum hic loci sumere permittitur, id quod etiam obtinet in donationibus atque, vt supra annotauimus ad no. 15., in emtionibus. Testes euocamus Rescripta regia, vnum d. 24. Ian. 1725. ad Praefectum Pegauensem: *Wir lassen dir hiermit auf deinen allerunterthänigsten bericht vom 17.*

B 3

Ianuarii

Januarii letzthin, und die darinnen gethane anfrage wegen äerer gebühren für die testamente, donationes, und käufe, welche im amte bey dir, wenig schriftlich übergeben, sondern von denen bauersleuten nur mündlich angebracht und darüber in unterschiedenen punkten registraturen von einem bis zwey bogen gefertigt würden, in Unserer neuen taxordnung aber hiervon nichts enthalten wäre, zur resolution unverhalten seyn, wie daß Wir geschehen lassen können, daß wenn solcherley käufe, testamente und donationes im amte bey dir auf verlangen und dem herkommen nach, schriftlich aufgesetzt, und abgefasset worden, dafür noch einmal so viel, als für die confirmationes derer käufe, in angeregter taxordnung geordnet worden, gefordert, und bezahlet genommen werden mögen. Wornach du dich also gebührend zu achten, im übrigen aber diese letztere allenthalben genau zu beobachten haß etc. alterum d. 13. Aug. ei. anni ad Comitum de Hoym: Wir können geschehen lassen, daß, wenn in denen gerichtten bey euch, käufe, testamente, und donationes, auf verlangen schriftlich aufgesetzt und abgefasset werden, dafür noch einmal so viel, als für die confirmationes derer käufe, in angeregter taxordnung geordnet worden, gefordert und bezahlet genommen werden möge und dürfe, vbi per se patet, ea, quae hic de sportulis venditionum dicuntur, quae variae sunt pro modo pretii, mentem principis quoad testamenta eam fuisse, vt in memorata specie iudex tantundem petere possit, quantum pro insinuatione scripti testamenti accipere licet.

Ceterum pro reuocatione testamenti apud acta insinuati, et retraditione testatori facta non nisi tres grossi accipiuntur, vt monetur regimen Cizense per rescriptum Supremi

mi

mi Consilii Electoralis, iam aliquoties memorati, d. d. I. Febr. 1725. his verbis: *Da ein zurückgenommene testament eben keine cassation gebraucht, auch nicht allemal zu dem ende, daß es cassiret werden solle, zurückgenommen wird, dammenhero dasjenige, was wegen cassation derer consense sub no. 26. enthalten, dahin nicht zu appliciren, also bleibet es auch lediglich hierinnen, bey denen vor eine registratur ordentlich gesetzten 3 gr.*

ad no. 58. et 59. Pro obfignatione, rel. Vor die resignation, rel.

Cum mense Augusto 1773. Praefectus L. hereditatem subditi cuiusdam obfignasset, eamque mox resignatione facta in inuentarium publicum redigeret, singulas res eo pertinentes conscribendo, atque in hoc XXX. dierum opere securitatis causa consultum videretur, sub finem singulorum diurnorum laborum res hereditarias interim sub sigillum praefecturae reuocare, idque sub initium cuiuslibet insequentis diei iterum, vt inuentarii confectio continuari possit, resoluere, Scabini Lipsi. non passi sunt pro singulorum dierum noua resignatione et obfignatione interimistica eam summam exigere, quae in tabula nostra sub his numeris definita est, verum ita sententiam tulerunt: *Von denen angegesetzten gerichtsgebühren sind die fol. 205. Vol. 2. neuerlich verzeichneten, da die in der verbesserten taxordnung ad. no. 58. und 59. befindlichen gebühren für die obfignation und resignation einer erbschaft überhaupt, nicht aber, wie gleich darauf ad no. 60. wegen inventirung einer verlassenschaft auf jeden tag insonderheit, dafür geordnet, auch die der obfignation und resignation halber mit gefertigten registraturen bereits in*

der

der vorhin moderirten liquidation fol. 199. eod. Vol. begriffen sind, und allenfalls für die aufzeichnung dieser handlungen nur democh etwas weniges passiret, auf 5 rthlr. 9 gr. 11 pf. zu müßigen.

Idem fere abusus saepenumero in Notariis animaduerti solet; cum tamen cogitare debeant, se, quando pro labore integrorum dierum statum salarium accipiunt, absque iniquitate postulare non posse, vt singulorum laborum eiusdem diei praemium accipiant. Hinc fit, vt quando pro resoluen- do sub initium ac finem vnius cuiusque diei, pro requiren- dis quotidie testibus, pro conscriptione taxae singularum rerum, pro arcessendis taxatoribus, adportandis, vt in in- ventarium referantur, rebus mobilibus, perlegendis instru- mentis quoad immobilia, numeranda pecunia et similibus laboribus, nihil sigillatim exigi permittatur.

ad no. 65. et 66.

Si iudex rogatu donatoris ipsam donationem in ordinem atque scripturam redigit, idem dicendum est, quod supra ad no. 15. ac 55. retulimus.

ad no. 71. verb: ausfertigung.

Ex hoc verbo patet, iudicem eum prauitatis sportulariae non immerito reum dici, qui pro qualibet registratura super recognitione nominis vel documenti in iudicio facta 12. gros- sos rogat, id, quod saepius fieri videmus. Potius hos aliter postulare non potest, nisi simul ipse super ista recognitione facta

facta singulare instrumentum sigillo iudiciali munitum conficiat, et ei, qui indiget, tradat, quod vocatur *eine ausfertigung*.

At haec hucusque ideo scripta sunt, ut aliquid habeamus, quod more solito quasi intercaletur inter nomen Candidati HOEDLERI; a quo quemadmodum oratio nostra in rubro cepit, ita et in eodem iam est finienda. Scilicet nunc eiusdem HOEDLERI vita praedicanda est. Quomodo vero hoc melius fieri possit, quam eius ipsius verbis, qui ita de se dicit.

*E*GO CHRISTIANVS HENRICVS HOEDLER natus sum Dresdae, anno huius Seculi LV. Patrem IOANNEM HENRICVM HOEDLER morte mihi mature ereptum, matrem vero MARIAM SOPHIAM e Gente REINLAENDERIA, quam adhuc superstitem veneror, parentes pios et honestos, habere mihi euenit. Prima pueritiae studia mea reuerunt praecceptores domestici, inter quos fuere IO. W. HILLIGER, iam Ephorus dioeceseos, quae constituta Seydae (est vrbs Saxoniae sita in ea prouincia, quae ab Electoratu appellatur) et IO. HEN. BACH, Sacerdos ecclesiae Marcwerbensis ad flumen Salae, frater illius BACHII, qui quondam erat ornamentum academiae Lipsiensis, quibus viris humanissimis et doctissimis plurima debere gratus profiteor.

siteor. Anno huius Seculi LXVIII. in Scholam Principis, quae Misena est, deductus sum, ibique per sex fere annos egi aetatem in litteris. Qua in schola, si nulla causa esset, cur laetarer me per tot annos in illa vixisse, sane laetarer, me CLEEMANNVM, munere Correctoris fungentem vidisse et audisse. Ille fuit, qui extinctus, et bene morati ingenii et rarae virtutis suae, desiderium relinqueret. Siue enim iuuentutem ad optima quaeque ardentius cohortaretur, siue a vitis acius reuocaret, tamen ab inhumanitate et iracundia, quae in iuuenes haud raro imprudenter effunditur, erat remotissimus.

In Academiam Lipsiensem, ut finirem, quod coeperam, anno LXXVIII. me contuli, et ibi scholis celeberrimorum Ictorum, haud neglectis aliis praestantissimis doctoribus, assidue interfui. Neque silentio praeterire possum S. R. et Illustris PVITTMANNI, Icti Lips. eximii, Viri mea qualicunque laude maioris, miram in me beniuolentiam, singularemque humanitatem, quibus me semper dignum censuit; quem Virum, ut per longos annos Deus O. M. conseruet, vel utilitatis publicae causa ex animo opto. Praeside hoc PVITTMANNO elegantissimam ab eo conscriptam dissertationem, de Iure recipiendi hostes alienos anno LXXVII. defendi, deinde editis solertiae speciminibus consueta, inter Aduocatos harum terrarum, anno h. s. LXXVIII. indulgentia Summi Principis receptus sum. Mox anno LXXXII. Illustris ICTORVM Lips.

Ordo

Ordo me, dignitate Candidati Vtriusque Iuris, absolutis scientiae specimenibus, ornavit, simulque iis adscriptus sum, qui aliquando ad locum obtinendum in Illust. Ordine ICTORVM Lips. aspirare possunt et tandem anno LXXXVIII. examen, quod vocant rigorosum, antea habitis lectionibus super Cap. I. X. de Clerico non ord. ministr. et l. VI. Cod. de leg. et const. susceperunt, et nunc ab Illust. ICTORVM Ordine, ut summus in utroque Iure honores mihi tribuerentur, ea qua decet observantia, petii.

Nec frustra petiit. Etenim in utroque examine se ostendit virum egregie doctum et praeprimis in omnibus fere partibus iurisprudentiae diligenter versatum, ita ut quamvis per aliquot interiectos annos Aduocati munere fungens inter litigantium acta delituisse videretur, tamen manifesta apparet, eum cum litteris diuortium non fuisse, eoque ipso nouo post tot alios exemplo doceret, Themidem ad eruditionem cultoribus suis comparandam alieno auxilio non indigere. Eo facilius itaque petitionis suae compotem fecimus, ipsi summos iurisprudentiae honores tanquam eruditionis praemium decernendo; quippe quos nunc absolutis, quae ab ipso postulabantur, specimenibus, et in primis defensam absque praefide disputatione publica *de publicatione bonorum ob desertionem a militia*, in eum non solum hesterno die moribus maiorum solennique ritu contulimus, sed etiam simul eius nomen inter eos scripsimus, quibus spes est, suo tempore
 ipsi

xx

ipſi collegio noſtro affidere. Id igitur vt neminem lateat,
hoc publicum programma, figillo noſtro munitum, loco
conſueto affigi curauimus. Dat. Lipſiae dominica IIII. ad-
uentus Saluatoris Noſtri a. cMCCCLXXXVIII.

L I P S I A E

EX OFFICINA SAALBACHIA.

Leipzig, Diss., 1789 P-Z

X 241 7829

1789 31
14

ORDINARIVS
SENIOR CETERIQVE ASSESSORES
FACVLTATIS IVRIDICAE LIPSIENSIS
AC INTER HOS
PROCANCELLARIVS
D. CAROLVS GODOFREDVS
DE WINCKLER
SVMMOS IN IVRE HONORES
VIRO CLARISSIMO
CHRISTIANO HENRICO HOEDLERO
ADVOCATO DRESDENSI
CVM SPE QVONDAM IN COLLEGIO
ASSIDENDI TRIBVTOS
INDICVNT

IN EST
EX ADVERSARIIS IVRIS IVDICIARII
ADNOTATIONIS DECIMAE TERTIAE
PARS V